

РЕШЕНИЕ

№ 21708

гр. София, 18.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12 състав, в
публично заседание на 12.05.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова, като разгледа дело номер **362** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство по делото е по реда на чл.197 ДОПК.

Делото е образувано по жалба на П. И. И. с ЕГН [ЕГН], от [населено място], срещу Решение № ПО - 125 / 13.12.2024г., издадено от директора на ТД на НАП - С., с което е оставена без уважение като неоснователна жалбата по административен ред срещу Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. № С240022-023-0003343/14.11.2024г., издадено от главен публичен изпълнител при ТД на НАП С., като неоснователна.

Счита, че решението е неправилно и немотивирано, липсвали мотиви, кои факти и обстоятелства е укрил и каква е ролята му за невъзможността да бъдат събрани задълженията на дружеството, на което е упълномощено лице. Оставали неясни предпоставките, за налагане на обезпечението., и ако се има предвид само изписването на нормата на закона, липсвало аргументация каква е неговата роля. Възложена била ревизия за ангажиране на отговорността на оспорващия по чл.19 ДОПК и за задължения на дружеството "ИНТЕРМЕТАЛ Р" ЕООД в качеството на пълномощник на последното. Излага съображения за основанията за реализиране на отговорността, която не покривала всички публични задължения а следвало да се ограничи само до тези, които в резултат на действията на трето лице не можело да бъдат погасени, излага съображения по приложението на чл.19, ал.2, т.1 и т.2 ДОПК, като счита, че при тези хипотези ще бъде понесена отговорността от третото лице.

Счита, че наложените обезпечителни мерки "Запор върху налични постъпващи суми по банковите сметки, изброени в постановлението и запор върху 2 броя МПС-та не са съобразени с материалния закон, доколкото не били посочени и установени предпоставките за налагането им. Посочва разпоредбата на чл.121, ал.1 ДОПК, цитира мотиви от искането за налагане на

предварителните обезпечителни мерки и направения извод, че от теглените в брой суми в особено големи размери от банковите сметки на дружеството ИНТЕРМЕТАЛ Р ЕООД, в която връзка посочва, че действал в качеството на упълномощено лице и в изпълнение на задълженията си теглените суми не били ползвани за лични облаги. В решението липсвала правна аргументация, кои факти и обстоятелства е укрил, каква е ролята му за невъзможността да бъдат събрани задълженията на дружеството и въз основа на какви доказателства е направен извода за причинно-следствена връзка.

Пред съда жалбата се поддържа чрез процесуална молба от 09.04.2025г., в която по същество са изложени идентични съображения както жалбата.

Ответникът – Директор на ТД на НАП – [населено място], чрез процесуалния си представител юрк. К., оспори жалбата изцяло, изразява становище за неоснователност и недоказаност на жалбата. Моли процесното решение да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител.

Административен съд София-град, Първо отделение, 12-ти състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235 ал. 1 от ГПК във вр. с чл. 144 от АПК, събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна, следното:

С Постановление с изх. № С240022-023-0003343/14.11.2024 г. за налагане на предварителни обезпечителни мерки (ПНОМ) на основание чл.121, ал.1 от ДОПК е издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП-гр.С., дирекция „Събиране“, по мотивирано искане на ревизиращ орган, във връзка с ревизията, възложена със Заповед № Р-22221524002786-020-002/17.09.2024г., по отношение на П. И. И., и като е взето предвид, че ще бъде затруднено събирането на публично вземане в предполагаем размер 7 296 533,75лв., от които главница 6 430 077,50лв. и лихви 866 456,25лв. към 02.02.2024г. и обстоятелства, изложени идентично както в искането за налагане на ПНОМ, публичният изпълнител на основание чл.121, ал.1 ДОПК е наложил следните обезпечения

1)запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, депозити, както и вложени вещи в трезори, включително съдържанието и суми, предоставени на доверително управление или върху налични и постъпващи суми по платежни сметки, открити при доставчик на платежни услуги в ТБ "Първа инвестиционна банка", в ТБ "Изипей АД,ТБ "ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ" АД, ТБ "УНИКРЕДИТ БУЛБАНК"АД, ТБ "БЪЛГАРО-АМЕРИКАНСКАКРЕДИТНА БАНКА" АД ЗА СУМАТА ОТ 7 127 533,75лв.

2)запор върху две МПС - лек автомобил марка М. с рег. [рег.номер на МПС], година на производство 2022г.; със застрахователна оценка 119 500,00лв. и лек автомобил марка А., рег. [рег.номер на МПС], със застрахователна оценка 49 500,00лв.

Публичният изпълнител се е позовал на постъпило мотивирано Искане за предварително обезпечаване на задължения № Р-22221524002786-039-001/05.11.2024 г., издадено от главен инспектор по приходите, ръководител на възложената ревизия по чл. 19 от ДОПК на П. И. И. със Заповед за възлагане на ревизия № Р-22221524002786-020-002/17.09.2024 г., с предполагаем размер на задълженията на ревизираното лице в размер на 7 296 533,75лв., от които главница 6 430 077,50лв. и лихви 866 456,25лв. към 02.02.2024г., както и приетите за установени факти и обстоятелства. В постановлението на цитирани и мотивите на искането. Ревизията е за установяване на отговорност по чл. 19 от ДОПК на П. И., в качеството му на лице, което има пряка връзка с неплащането на задълженията на дружество „ИНТЕРМЕТАЛ Р" ЕООД с

ЕИК[ЕИК]., установени с Ревизионен акт № Р-22221423004697-091-001/02.02.2024г. 7 296 533,75лв., от които главница 6 430 077,50 лв. и начислени лихви към датата на ревизионния акт 02.02.2024г. В искането е посочено, че в хода на предходна проверка било установено, че от банковите сметки на дружеството са изтеглени суми в особено големи размери от П. И., в качеството му на упълномощено лице, поради което са приели, че са налице предпоставките за установяване на отговорност за неплатените задължения на дружеството. Изложено е също, че Р. Н. е едноличен собственик и управител на дружеството, а П. И. е неин син и упълномощено лице. Според искането, от така установените факти е направен извод, че съществува причинно следствена връзка между укриването на факти и обстоятелства и несъбирането на данъчни и осигурителни задължения на дружеството.

В мотивите на оспореното по делото решение са обсъдени както взетите предвид факти и обстоятелства, свързани с ангажирането на отговорността на П. И. по чл.19 ДОПК за задълженията на дружеството, и е формиран извод, че са изцяло възприети от публичния изпълнител, както и, че ревизиращият орган е компетентен единствено да определи размера на очакваните задължения, които подлежат на самостоятелно обжалване след приключване на ревизионното производство. Също е посочено, че всички възражения на жалбоподателя във връзка с ангажиране на отговорността му по чл.19 ДОПК за задълженията на дружеството, следва да бъдат изложени в хода на ревизионното производство, а не в процедурата по обжалване на предварителната обезпечителна мярка.

От правна страна решаващият орган е приел в мотивите на оспореното решение, че постановлението е издадено от компетентен орган, и са изпълнени всички законови предпоставки за налагането на предварителните обезпечителни мерки. Органът е изложил мотиви по приложението на чл.121, ал.1 ДОПК 195, ал.2 ДОПК и 198, ал.1 ДОПК като е приел, че в конкретния случай предпоставките, обуславящи налагането на обезпечителните мерки са съобразени от публичния изпълнител, като е взел предвид мотивите на искането. , наложил е същите след извършени проверки и справки, като са избрани най-подходящите. Законодателят не е възложил на публичния изпълнител задължения да обсъжда констатациите на органите по приходите, извършващи ревизията, публичният изпълнител действа при условията на обвързана компетентност както по отношение на предполагаемия размер на бъдещите задължения, така и по отношение на мотивите, обуславящи налагането им. и се ползва от преценката на ревизиращия орган. В искането ревизиращият орган К. е мотивирала от една страна размера на предполагаемото задължение, състоянието на притежаваните активи от ревизираното лице, както и вида на обезпечителната мярка, която да послужи за обезпечаване на очакваните задължения и обстоятелствата, поради които ще се установи задължението.

Също е прието, че Постановлението е издадено от компетентен орган, при спазването на изискванията за съдържание и форма, мотивирано и обосновано с цялата налична информация: обичайният годишен размер на паричните постъпления е недостатъчен за покриване на очакваните задължения; размерът на активите, които лицето притежава са в значително по-нисък размер от задължението, няма данни лицето да притежава недвижими имоти, данните за притежавани банкови сметки и 2 броя МПС. Издаденото постановление съдържало данни и за факти, обосноваващи извода за бъдещо затруднение - размера на предполагаемото задължение и размера на състоянието на притежаваните от ревизираното лице активи. Преценката на публичния изпълнител за налагането на запори на вземания от търговски банки и на МПС са единственият законов способ за гарантиране на публичния интерес, която преценка е споделена като правилна.

От правна страна в мотивите на решението са обсъдени изискванията на чл.121 и чл.195 ДОПК,

неприложимост на чл.199, ал.2 ДОПК, формиран е извод, че не са изпълнени и основанията за отмяна на наложените обезпечения по чл.208 ДОПК.

По тези правни съображения ответникът в мотивите на оспореното по делото решение е оставил жалбата на П. И. срещу процесното ПНОМ без уважение.

Постановлението е връчено на оспорващия на дата 29.11.2024г., жалбата по административен ред е подадена на дата 06.12.2024г., т.е в законоустановения срок и ответникът се е произнесъл по допустима жалба.

Що се касае до оспорването пред съда - решението на директора е връчено на дата 17.12.2024г., съгласно удостоверение за извършено връчване по електронен път - л. 19 от делото. Жалбата до съда е подадена на дата 23.12.2024г., с оглед на което е подадена а в срок и е процесуално допустима.

По делото са приети доказателствата по административната преписка, съдържаща ПНОМ, запорни съобщения до търговските банки, искането на публичния изпълнител, жалбата и справки от електронни регистри за ревизираното лице.

При така установеното по фактите, съдът формира следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, разгледана по същество е неоснователна.

Оспореното по делото решение е издадено от компетентен орган, по подадена в срок жалба срещу постановлението на публичния изпълнител и от засегнатото от мерките лице, с оглед на което не са налице основания за обявяването му за нищожно. Същото е издадено и при спазване на изискванията за форма и съдържани.

Оспореното решение е издадено и при правилно приложение на закона, като преценката, че оспореното постановление е издадено от съответствие с всички изисквания на закона за налагането на обезпеченията, е правилна.

На първо място, съдът споделя изводът на ответника, че всички съображения на оспорващия, свързани с ангажирането на отговорността му на правно основание чл.19 ДОПК, са неотнормими към правомощията на публичния изпълнител и следва да бъдат предявени и преценявани в рамките на ревизионното производство. Споделими са и изводите, че публичният изпълнител действа при условията на обвързана компетентност относно размера на задължението, в процес на установяване, тъй като само ревизиращите орган имат компетентност да установяват размера на задължението. Действително, това е така, но в случая публичният изпълнител правилно е изложил и мотиви за размера на задължението, произтичащо от ревизионен акт, както е посочено в искането, което съответства на чл.195, ал.5 ДОПК. Действително, в чл.195 или в чл.121 ДОПК, регламентиращи налагането на предварителни обезпечителни мерки, не се съдържа правомощие на публичния изпълнител да преценява размера на задължение и въпроси, свързани с ангажиране на отговорността на ревизираното лице за конкретно публично задължение. В случая при спазването на принципа за законност, правомощията на публичния изпълнител са упражнени само в рамките на предвиденото. Аргумент за посоченото е и предвиденото по чл.108, ал.1 ДОПК, данъчните задължения, каквито са процесните, се установяват с ревизионен акт. Следователно, всички основания, свързани с качеството на задължено за съответните задължения лице, както и основанията, въз основа на които се счита за такова лице, респективно правилното установяване на размера на задълженията, са въпроси, които са предмет на ревизионното производство, в това число обжалването му по административен и съдебен ред. Установеното от органите по приходите подлежи на оспорване по административен и съдебен ред, съответно публичният изпълнител няма правомощия в производството по обжалването на ревизионните актове, нито ответника.

Така публичният изпълнител в конкретния случай след като е бил сезиран с искане за налагане на обезпечения, мотивирано както с основанията за установяването на публичните задължения, така и с недостатъчност на имуществото на ревизираното лице, правилно са наложени процесните обезпечения - запор върху вземания от доставчици на платежни услуги и запор на МПС.

Обезпечението е съответно на задължението, и в този смисъл постановлението е издадено в съответствие с чл. 195, ал.7 ДОПК.

С процесното постановление са наложени предвидени в закона обезпечения - по чл.203 и по чл. 201, ал.3 ДОПК. По спазване на изискването по чл.121, ал.3 ДОПК - обезпеченията да не водят до сериозно възпрепятстване на дейността на лицето, а ако това не е възможно да не спират извършваната от ревизираното лице дейност, не са изложени оплаквания нито в жалбата до съда, нито в жалбата срещу постановлението. В случай, че наложената мярка действително затруднява дейността, оспорващият може да се възползва от възможността по чл.199 от ДОПК да поиска замяна на обезпечителните мерки, както и по чл. 229 от ДОПК да поиска разрешение за неотложни плащания.

Съдът също така приема, че доколкото със запорните съобщения до търговските банки публичният изпълнител изрично е посочил по чл. 213, ал.1 т.3 и т.5 и ал.2 ДОПК кои суми не се запорират, то наложеното обезпечение на вземания от търговските банки не нахвърля целта на закона и не ограничава права повече от предвиденото. Не се препятства дейността по чл.121, ал.3 ДОПК с наложените запори на МПС, доколкото същите могат да бъдат употребявани, но при условието по чл. 451, ал.1 ГПК - длъжникът не може да се разпорежда със запорираната вещ и не може под страх от наказателна отговорност да изменя, поврежда или унищожава вещта. Тази разпоредба е приложима субсидиарно съгласно чл.206, ал.1 ДОПК. Обезпечението представлява едностранно властническо правомощие, изразяващо се в забрана за извършване на разпоредителни действия с притежаваното от страна на длъжника имущество и се налага при условията и по реда на чл.195 ДОПК, както препраща чл.121, ал.2 ДОПК при предпоставките по ал.1 на същата разпоредба - допуснатата от закона възможност да се обезпечават задължения в процес на установяване и в хода на ревизионно производство. В казуса по делото се касае за основанието по чл. 121, ал.1 ДОПК - обезпечаване на бъдещи задължения, което съставлява законоустановено изключение от общия принцип по чл.195, ал.1 ДОПК за обезпечаване на установени и изискуеми публични вземания.

Изключението по чл.121, ал.1 ДОПК е допустимо да бъде приложено с цел да препятства сделки или разпореждане с имущество на ревизираното лице, което ще доведе до невъзможност или значително затруднение за събиране задължението. В случая тази необходимост е мотивирана с предполагаемия размер на задължението установеното за имуществото на ревизираното лице. Второто условие за прилагане на разпоредбата също е изпълнено в казуса по делото - мотивирано искане от ревизиращите органи. Мотивите на ревизиращия орган, че ще бъде затруднено събирането на публичните вземания поради недостатъчно имущество на ревизираното лице, изпълнява изискванията за налагане на обезпечения по чл.121, ал.1 ДОПК, поради което така отправеното мотивирано искане, обвързва публичния изпълнител да наложи по своя преценка предвидени в закона обезпечителни мерки както по отношение на субекта, така и относно размера на очакваните публични задължения, посочени в искането.

В рамките на дължимата преценка и съобразявайки обстоятелствата по преписката публичният изпълнител е наложил процесната обезпечителна мярка, съответстваща на обезпечителната нужда и ограничена по размер до предполагаемия размер на задълженията съобразно принципа за съразмерност, според който наложеното обезпечение трябва да съответства на размера на публичното задължение, който

следва и от императивната разпоредба на чл. 195, ал.7 от ДОПК, приложима и в производството по налагане на предварителни обезпечителни мерки по силата на препращащата норма на чл. 121, ал.1, предл. първо от ДОПК.

Съответно обосновани са изводите на ответника в решението и на публичния изпълнител, че без налагане на предварителни обезпечения съществува възможност при разпореждане от страна на ревизираното лице с негово имущество събирането на установените задължения да се затрудни, е основано на фактите и обстоятелствата, посочени от органа по приходите в искането. Налице е и предвиденото в специалната разпоредба на чл. 121, ал. 1 от ДОПК изпълнително основание - предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на публичните задълженията ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни.

Съгласно чл. 197, ал. 3 ДОПК съдът отменя обезпечителната мярка, ако: а) длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа; б) не съществува изпълнително основание; или в) не са спазени изискванията за налагане предварителните обезпечителни мерки по чл.121, ал. 2 и чл.195, ал. 5 ДОПК. По делото липсват доказателства жалбоподателят да е представил обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа, поради което не е налице първата от посочените хипотези на закона, която да обуслови незаконосъобразността на наложената обезпечителна мярка и съответно нейната отмяна.

С оглед размера на публичното вземане съдът приема, че без налагане на обезпечителни мерки съществува обоснована вероятност да се затрудни или да бъде невъзможно неговото събиране.

С оглед на гореизложеното съдът намира за правилна преценката на ответника в оспореното решение, че са налице предпоставките и изпълнени изискванията на закона за наложените с Постановление с изх. № С240022-023-0003343/14.11.2024 г. предварителни обезпечителни мерки на основание чл.121, ал.1 от ДОПК по отношение на оспорващия П. И. И.. Жалбата е неоснователна и следва да се отхвърли.

С оглед изхода на спора, направеното своевременно искане от ответната страна за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно. Т. следва да му се присъди в размер на 100.00 лв.

Така мотивиран и на основание чл.197, ал.4 от ДОПК, Административен съд – София -град, Първо отделение, 12 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на П. И. И. с ЕГН [ЕГН], от [населено място], срещу Решение № ПО - 125 / 13.12.2024г., издадено от директора на ТД на НАП - С., с

което е оставена без уважение като неоснователна жалбата по административен ред срещу Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. № С240022-023-0003343/14.11.2024г., издадено от главен публичен изпълнител при ТД на НАП С..

ОСЪЖДА П. И. И. с ЕГН [ЕГН], от [населено място], да заплати по сметката на ТД на НАП – [населено място] сумата в размер на 100.00 лв./ сто лева/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване, на основание чл.197, ал.4 от ДОПК

Съдия: